10/08/2022

Άγιος Ιωάννης ο Χοζεβίτης – Το άφθορο σκήνωμα ως πολύτιμος θησαυρός στην Ιερά Μονή Χοζεβά

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η ανακομιδή του άφθαρτου, τιμίου σκηνώματος του Αγίου Ιωάννου του νέου Χοζεβίτου τιμήθηκε τα ξημερώματα της 10ης Αυγούστου με αγρυπνία έμπροσθεν του ιερού σκηνώματος στην Ιερά Μονή, Αγίου Γεωργίου και Ιωάννου των Χοζεβιτών, όπου και ασκήτεψε ο Ρουμάνος άγιος, που εκοιμήθη μόλις το 1960.

Κατα τη διάρκεια της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας χοροστάτησε και ομίλησε για τον Άγιο ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ’, εξηγώντας το πώς ο Άγιος αναδείχθηκε, ως οι Άγιοι Απόστολοι, ειλικρινής και τίμιος εργάτης του Ευαγγελίου του Χριστού:

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, τον όσιο Ιωάννη ενέταξεν στο Αγιολόγιο της η Εκκλησία των Ιεροσολύμων διά Συνοδικής αποφάσεως και δι’ ειδικής τελετής αγιοκατατάξεως στην Ιερά Μονή Χοζεβά την 18η/31η Ιανουαρίου του 2016, οριζομένης της 28ης Ιουλίου ως ημέρας της μνήμης αυτού.

Ανακοίνωση Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

Το 2016 «ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου ἑωρτάσθη εἰς ὁλονύκτιον ἀγρυπνίαν, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμών καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τῶν Ἱερομονάχων Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τῶν

Ἀρχιμανδριτῶν Ἰωάννου καί Ἀβραάμ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας, τοῦ Ἱερομονάχου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσογόνου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψαλλόντων τῶν μοναχῶν τῆς Ἀδελφότητος».

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ομίλησε η Α.Θ.Μ. διά της κάτωθι προσφωνήσεως Αυτού:

«Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καί τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη» (Ψαλμ. 96,11), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός.

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ θεία καί χάριτος ἔμπλεως μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ταύτῃ, ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξάσωμεν τόν δοξάσαντα τόν ὅσιον αὐτοῦ κατά τό εἰρημένον ὑπό τοῦ σοφοῦ Παύλου: «οὕς δέ ἐδικαίωσε, τούτους καί ἐδόξασε», (Ρωμ. 8,30).

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης, κινούμενος ἀπό τόν ἱερόν πόθον διά τήν ζωήν τῆς ἐρήμου, ἐγκατέλιπε τήν πατρίδα αὐτοῦ Ρουμανίαν καί κατεσκήνωσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἔνθα καί τά ἀσκητήρια τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου. «Ἐγώ», λέγει ὁ ὅσιος Ἰωάννης, «δέν ἤθελα ἀξιώματα, οὔτε πλοῦτο ἐπεθύμησα. Μόνο τόν πόθο γιά τήν ἔρημο τόν εἶχα πάντα μέσα μου σάν φλόγα».

Τήν ἄσβεστον ταύτην φλόγα τοῦ πόθου αὐτοῦ ὑπέκαιον οἱ Δαυϊτικοί λόγοι: «Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τό σωτηριόν σου καί εἰς τό λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετά τοῦ δούλου σου κατά τό ἔλεός σου καί τά δικαιώματά σου δίδαξόν με», (Ψαλμ. 118,123-124). Μέ ἄλλα λόγια ὁ Ὅσιος Ἰωάννης κατέφυγεν εἰς τήν ἔρημον ἐπιζητῶν τήν σωτηρίαν αὐτοῦ, τόσον διά τῆς αὐστηρᾶς ἀσκήσεως, ὅσον καί διά τῆς μελέτης τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, τοὐτέστιν τῶν θείων Γραφῶν, ἐπικαλούμενος τόν θεσπέσιον Παῦλον λέγοντα: «ἀλλά μενοῦνγε καί ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διά τό ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι’ ὃν τά πάντα ἐζημιώθην, καί ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστόν κερδήσω … τοῦ γνῶναι αὐτόν καί τήν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καί τήν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως καταντήσω εἰς τήν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν», (Φιλιπ. 3,8-11).

Ὁ ὅσιος ἡμῶν Ἰωάννης ἐπέτυχε τῆς σφοδρᾶς αὐτοῦ ἐπιθυμίας, ἵνα κερδήσῃ τόν Χριστόν, ἀλλά καί νά γνωρίσῃ τήν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Τό γεγονός τοῦτο καταδείκνυται καί ἐκ τοῦ πρό τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν κειμένου Τιμίου καί Ἀφθάρτου αὐτοῦ λειψάνου, ὡς καί τῆς ἐκ τούτου τοῦ λειψάνου ἀναβλυζούσης

ἰαματικῆς εὐωδίας. Ἐπιπλέον δέ τό γεγονός τοῦτο, δηλονότι τῆς ἀφθαρσίας καί ἁγιωσύνης τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τήν προσευχήν τοῦ ψαλμῳδοῦ λέγοντος: «Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τό ἔλεός σου καί τό σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν», (Ψαλμ. 84,8).

Ὁ ἐκλεκτός δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης, διά τοῦ ἀσκητικοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀλλά καί διά τοῦ κηρυγματικοῦ γραπτοῦ αὐτοῦ λόγου ἀνεδείχθη ὡς οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, εἰλικρινής καί τέλειος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ Θεῖος Πατήρ ἡμῶν διά μέσου ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων καί συγκεκριμένως τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου φανερώνει τήν εὐωδίαν τῆς δυνάμεως τῆς γνώσεως αὐτοῦ εἰς κάθε τόπον, ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος λέγων: «Τῷ δέ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καί τήν ὀσμήν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι᾽ ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ·» (Β΄ Κορ. 2,14).

Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἱερός οὗτος τόπος τοῦ Χοζεβᾶ, ὁ ἀναδείξας πλειάδα ἁγίων καί ὁσίων ἀσκητῶν καί πνευματοφόρων Πατέρων, κατέστη τόπος, ἔνθα ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Υἱός τῆς ἀειπαρθένου καί ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας, Κύριος δέ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός φανερώνει «τήν ὀσμήν τῆς γνώσεως Αὐτοῦ», (Β΄ Κορ. 2,14).

Διό καί ἡμεῖς, οἱ τιμῶντες τήν μνήμην τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ ἀναβοῶμεν μετά τοῦ θείου Παύλου λέγοντες: «Ὦ βάθος πλούτου καί σοφίας καί γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τά κρίματα αὐτοῦ καί ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοί αὐτοῦ», (Ρωμ. 11,33).

Ἱκετεύσωμεν δέ τόν Θεόν, τόν ἐνεργοῦντα τά πάντα τοῖς πᾶσι» (Πρβλ. Α΄ Κορ. 12,6), ἵνα ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Χριστός, ὁ ἀληθινός Θεός, διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τοῦ σήμερον ἑορταζομένου Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου κατευθύνῃ τάς καρδίας ἡμῶν εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί εἰς τήν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ (Πρβλ. Β΄ Θες. 3,5) καί εἰς τήν κοινωνίαν τῆς δόξης Αὐτοῦ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Κατά την υποδοχή του Μακαριωτάτου, ο ηγούμενος και ανακαινιστής της Μονής Αρχιμανδρίτης π. Κωνσταντίνος προσφώνησε διά της κάτωθι προσφωνήσεως αυτού:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Ἑορτάζομεν καί πάλιν τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου, οὗ τό ἄφθορον Σκῆνος ἀποτεθησαύρισται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Χοζεβᾶ, καταφύγιον καί παραμυθία πάντων ἡμῶν.

Χαλεποί τῷ ὄντι οἱ καιροί καί ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη ἐρεισμάτων καί προτύπων

πνευματικῶν. Τοιοῦτον πρότυπον καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Νέος Χοζεβίτης, ὁ ὁποῖος καθ’ ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ βίου ἐχαρακτηρίζετο ὑπό τῆς θεμελιωδεστέρας ἀρετῆς τῶν Μοναχῶν: τῆς ὑψοποιοῦ Ταπεινώσεως!

Καί πλείστας ὅσας ἀρετάς διαθέτων, οὐδέποτε ὑπερηφανεύθη, κατά τό τοῦ Χρυσοστόμου λόγιον: «Τοῦτο γάρ ἐστί ταπεινοφροσύνη, ὅταν τίς ἀφορμάς ἔχων τοῦ ἐπαίρεσθαι, καταστέλλῃ ἑαυτόν καί ταπεινοῖ καί μετριάζῃ» (Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τήν Γένεσιν ΒΕΠΕΣ σ.167,29 τομ. 92).

Ἐφαρμόζων δέ, τό «οὐδέ ἐλάττους ἡμῶν εἶναι τινάς νομίσομεν, ἀλλά πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαίνειν ἡμᾶς» (Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ὁμιλίαι εἰς τήν Γένεσιν ΒΕΠΕΣ σ.167,24 τομ. 92) εὗρηκε τόν πολύτιμον Μαργαρίτην, τόν Κύριον Ἰησοῦ Χριστόν!

Τά ἀνωτέρω στοιχεῖα ἐμφανῶς διαφαίνονται χαρακτηρίζοντα τόν Ἅγιον, εἰς ἐπιστολήν πρός τινά Ἁγιορείτην Μοναχόν ἐν ἔτει 1957. Ἔγραφε μεταξύ ἄλλων:

«Ἔλαβα τήν ἀδελφική σου ἐπιστολή, ἀλλά ἡ κατάστασή μου δέν μοῦ ἐπέτρεψε νά σοῦ ἀπαντήσω... Σέ παρακαλῶ νά μέ συγχωρέσεις, γιατί ἐκτός ἀπό τήν ἀσθένειά μου συνήργησε σέ αὐτό κι ἡ ἀμέλεια μου!... Ἀπορῶ ὅμως πῶς ἀπό τά ὕψη τῶν ὀρέων τῶν πνευματικῶν κατέβηκες τόσο χαμηλά, ὡς τήν πτωχεία μου, γιά νά ὠφεληθεῖς! Πτωχός καί πένης εἶμαι, ἀδελφέ! Ἄκαρπος πέρασα ὅλη μοῦ τή ζωή!... Γιά τόν κόπο ὅμως καί τήν προθυμία πού ἔχεις, θά σοῦ γράψω ἐκεῖνα πού λέω ἐγώ καί στόν ἑαυτό μοῦ πάντοτε... Πούλησε πρῶτα ὅ,τι ἔχεις, θυσίασε ὁποία ἱκανότητα (νομίζεις ὅτι ἔχεις) καί σβῆσε ὅ,τι ξέρεις ἐκτός τῆς ἁγίας ἡμῶν Πίστεως! Κι ἀγόρασε τό χωράφι πού ἔχει μέσα τόν θησαυρό! Τό «χωράφι», ἀδελφέ μου, εἶναι ἡ καθαρή σάν τοῦ βρέφους καρδιά, ἡ ἀκακία καί ἡ ἁπλότης τοῦ Κυρίου. Περιχαράκωσέ την καλά κι ἔπειτα σκάβε ἐκεῖ συνεχῶς μέ τή Μάχαιρα τοῦ Πνεύματος. Ἄν τό χῶμα εἶναι σκληρό, βρέχε τό τακτικά μέ τό ὕδωρ τῶν δακρύων καί τῶν ἱδρώτων, ὥσπου νά μαλακώσει! Καί τότε θά φανεῖ ὁ θησαυρός. Ἡ καρδιακή προσευχή! Πρόσεχε, μήν τή βγάλεις στήν ἐπιφάνεια, διότι ἐξαφανίζεται! Ὁ νοῦς σου μόνο νά ἐντρυφᾶ, νά λαμπρύνεται καί νά ὑψώνεται μυστικῶς ἐκεῖ ὅπου θέλει ἡ ψυχή σου!... Συγχώρεσέ με, ἀδελφέ, καί βοήθει μοι μέ τήν ἁγία σοῦ εὐχή, διότι πολύ ἀδύνατος εἶμαι, ψυχικῶς καί σωματικῶς».

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Εὔχεσθε ὅπως, διά πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Χοζοβιωτίσσης καί τοῦ σήμερον τιμωμένου Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου, βιώσωμεν καί ἡμεῖς τήν ὑψοποιόν Ταπείνωσιν καί ἀξιωθῶμεν τῆς ἀλήκτου τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, Ἀμήν!”

Ο π. Κωνσταντίνος επέδωσε στην ιστοσελίδα του Πατριαρχείου και την κάτωθι λεπτομερή βιογραφία του Αγίου, συμπληρούσα το κείμενο της αγιοκατατάξεως αυτού προς ανάγνωση και ωφέλεια, αγιοκατάταξη η οποία έλαβε χώρα την 18η/ 31η Ιανουαρίου του 2016:

Βιογραφία Αγίου Ιωάννου του Νέου Χοζεβίτου
Ο κατά κόσμον Ηλίας Ιακώβ γεννήθηκε στο χωριό Χωροντίστεα, νομού Μποντοσάνι της Ρουμανίας το έτος 1913 από τον Μάξιμο και την Αικατερίνη. Λόγῳ του ότι έμεινε ορφανός κι απ΄ τους δύο γονείς, τον ανέθρεψε έως 11 ετών η ευλαβεστάτη γιαγιά του Μαρία, η οποία ενστάλαξε στην παιδική ψυχή τα Θεία Διδάγματα. Μετά την κοίμησή της, πέρασε στην κηδεμονία ενός θείου και έζησε σκληρά παιδικά χρόνια μέσα στην περιφρόνηση και τη στέρηση, αλλά με την ελπίδα σταθερώς προσανατολισμένη στον Κύριο Ιησού, τον Οποίο μάλιστα είδε οφθαλμοφανώς το Πάσχα του 1927 όταν απαρηγόρητος έκλαιγε στον τάφο των γονέων του. Ο Κύριος με γλυκεία φωνή του είπε: «Μην κλαίς παιδί μου και μην στεναχωριέσαι, διότι να, είμαι μαζί σου. Ο Χριστός Ανέστη!».

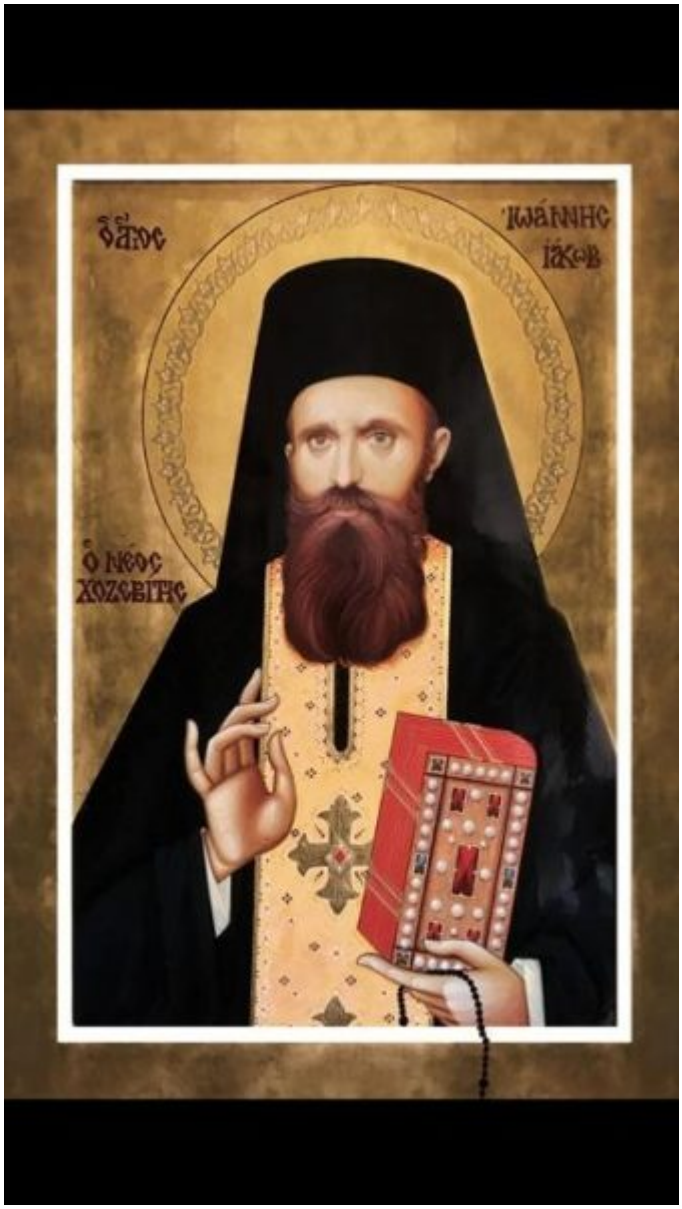

Φιλομαθής και ευφυής, μετά από επταετείς σπουδές- σε συνθήκες απίστευτης ενδείας- το 1932 πήρε το απολυτήριο του Λυκείου με άριστα. Μεταξύ των δύο επιλογών: συνέχισις σπουδών στη Θεολογία, ή προσχώρησις στις Μοναχικές τάξεις, ο ιερός πόθος του Μοναχισμού, κατόπιν Θείας Προτροπής, υπερίσχυσε. Η Χάρις του Θεού οδήγησε τα βήματά του το 1933 στη Μονή Νέαμτς, όπου και εκάρη ρασοφόρος μοναχός το 1936, Ιωάννης μετονομασθείς. Φλογερή επιθυμία να προσκυνήσει τον Πανάγιο και Ζωοδόχο Τάφο, τον οδήγησε το ίδιο έτος στην Ιερουσαλήμ, όπου με την ευλογία του μακαριστού Πατριάρχου Ιεροσολύμων κυρού Δαμιανού, κοινοβίασε επί δεκαετίαν στη Λαύρα του Αγίου Σάββα. Πρότυπο Υποτακτικού, επεδόθη σε Μοναχικούς αγώνες και κατόπιν ευλογίας εγκαταβίωσε επί επταετίαν (1947-1952) στη Ρουμανική Σκήτη του Τιμίου Προδρόμου στον Ιορδάνη, κάτω από ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες διαβιώσεως. Της μεταβάσεώς του στον Ιορδάνη, προηγήθηκε η εις Διάκονον και **η εις Πρεσβύτερον χειροτονία του βάσει του σωζομένου στο Αρχείο της Ιεράς Μονής Χοζεβά χειροτονητηρίου του**. Την χειροτονία του είχε εισηγηθεί ο Αρχιμανδρίτης Βικτωρίνος, προϊστάμενος της Ρουμανικής Αντιπροσωπίας στα Ιεροσόλυμα προς

τον Πατριάρχη Ρουμανίας Νικόδημο. Εκείνος, με την σειρά του, έθεσε το αίτημα στον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Τιμόθεο Α’, ο οποίος και το απεδέχθη. Η πρώτη ετελέσθη την 21η Απριλίου 1947 στον Πανάγιο και Ζωοδόχο του Κυρίου Τάφο υπό του Ιερωτάτου Αρχιεπισκόπου Νεαπόλεως κ. Παντελεήμονος και η δευτέρα την 28η Απριλίου 1947 υπό του Ιερωτάτου Αρχιεπισκόπου Φιλαδελφίας κ. Επιφανίου.

Εκδιωχθείς εκ της Ρουμανικής Σκήτεως του Ιορδάνου, ως φιλέρημος αηδών το 1952 εγκαταστάθηκε με τον συνασκητή του π. Ιωαννίκιο (επίσης Ρουμανικής καταγωγής) στη Λαύρα του Χοζεβά επί ένα έτος και έξι μήνες. Ακολούθως, επιζητώντας την πλήρη μόνωση για να επιδοθεί σε ακόμη ανώτερους πνευματικούς αγώνες, μετέβη μόνος στην, ανήκουσα στο Χοζεβά, Σκήτη της Αγίας Άννης. Μόνον «Κύριος οἶδεν» τι βίωσε και ποίων εμπειριών αξιώθηκε ο Άγιος εκεί, «μόνος μόνῳ Θεῷ». Κάθε Κυριακή μετέβαινε στο Κοινόβιο για να συμμετάσχει στην Θεία Λειτουργία και να λάβει τα απολύτως απαραίτητα τρόφιμα, τα οποία η αγάπη των Χοζεβιτών Πατέρων του προσέφερε. Ο ίδιος έκρυπτε επιμελώς τους ασκητικούς του αγώνες, επιλέγοντας τον τρόπο ζωής των παλαιών Αββάδων, το «λάθρᾳ βιώσας». Ως άριστος γνώστης της Ελληνικής, εντρυφήσας στα Πατερικά κείμενα, μετέφρασε ικανό αριθμό θεοπνεύστων έργων στα Ρουμανικά (για πρώτη φορά εξεδόθησαν το 1968) και μάλιστα των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου. Διαθέτοντας εξάλλου ποιητικό τάλαντο, άφησε πλούσια ποιητική συλλογή, εξαιρέτου ύψους νοημάτων, το μεγαλύτερο τμήμα των οποίων έχει μεταφραστεί στα Ελληνικά.

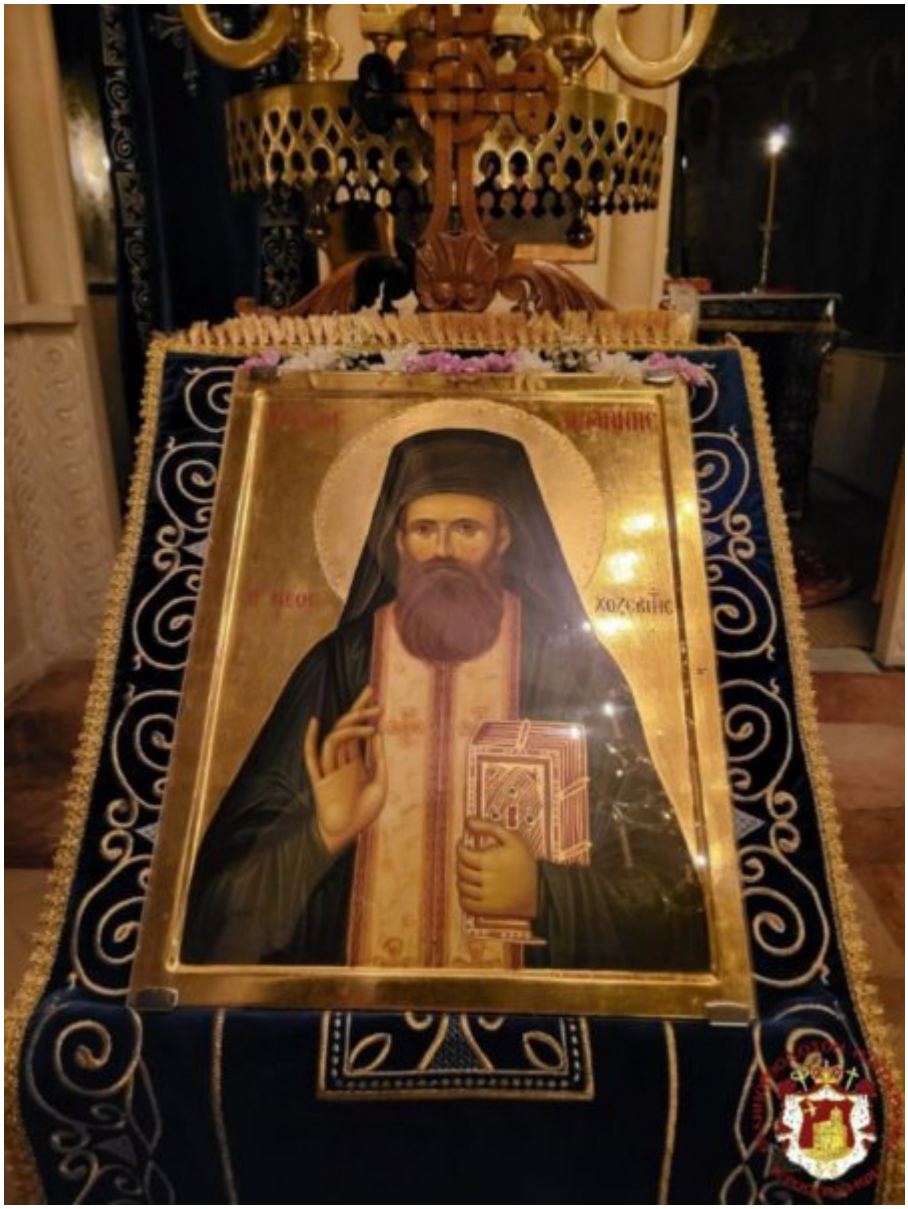

Την 5η Αυγούστου 1960 εκοιμήθη σε ηλικία μόλις 47 ετών, λόγῳ της κλονισμένης υγείας του. Η κοίμησίς του, την οποία είχε προείπει, υπήρξε οσιακή. Λίγα ακριβώς λεπτά μετά τη Θεία Κοινωνία, όπως περιέγραψε αυτόπτης μάρτυς, ο ήδη μακαριστός π. Βασίλειος Βακράς. Τον Οκτώβριο του 1979, κατόπιν θαυμαστών σημείων, το Σκήνος του ευρέθη άφθορο υπό του Ηγουμένου της Μονής Χοζεβά, μακαριστού Αρχιμανδρίτου π. Αμφιλοχίου. **Την 28η Ιουλίου 1980, σεπτῇ Πατριαρχικῇ ευλογίᾳ του Πατριάρχου Ιεροσολύμων κυρού Βενεδίκτου, το άφθορο Σκήνωμά του μετεφέρθη από τη Σκήτη στην Ιερά Μονή, όπου και φυλάσσεται σήμερα στο Καθολικό, ως θησαυρός πολύτιμος και πηγή πλείστων θαυμάτων!** Δόξα και πλούτος των Χοζεβιτών Πατέρων, των Αγιοταφιτών εν γένει, αλλά και ολοκλήρου της στρατευομένης Εκκλησίας!

Την Κυριακή 18η /31η Ιανουαρίου 2016 έλαβε χώρα η ένταξή του στο Αγιολόγιο, σε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, της οποίας προεξήρξε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Η μνήμη του εορτάζεται την 28η Ιουλίου/10η Αυγούστου, ημέρα της ανακομιδής του τιμίου Σκήνους του.

Απολυτίκιον

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νέου Χοζεβίτου

Ἦχος πλ. α’ Τόν συνάναρχον Λόγον

Ἀσκητήν τῶν σπηλαίων Χορράθ τιμήσωμεν, θαυματουργόν Ἰωάννην, νεολαμπῆ Χοζεβᾶ, τῆς Μονῆς φωστῆρα ἄρτι ἀνατείλαντα ἐκ ῾Ρουμανίας καί αὐγαῖς ταπεινώσεως, εὐχῆς, νηστείας καί ἀπαθείας, καταφωτίσαντα πάντας αὐτοῦ λιτάς ἀπεκδεχόμενοι.

Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Μεγάλου Υμνογράφου της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας

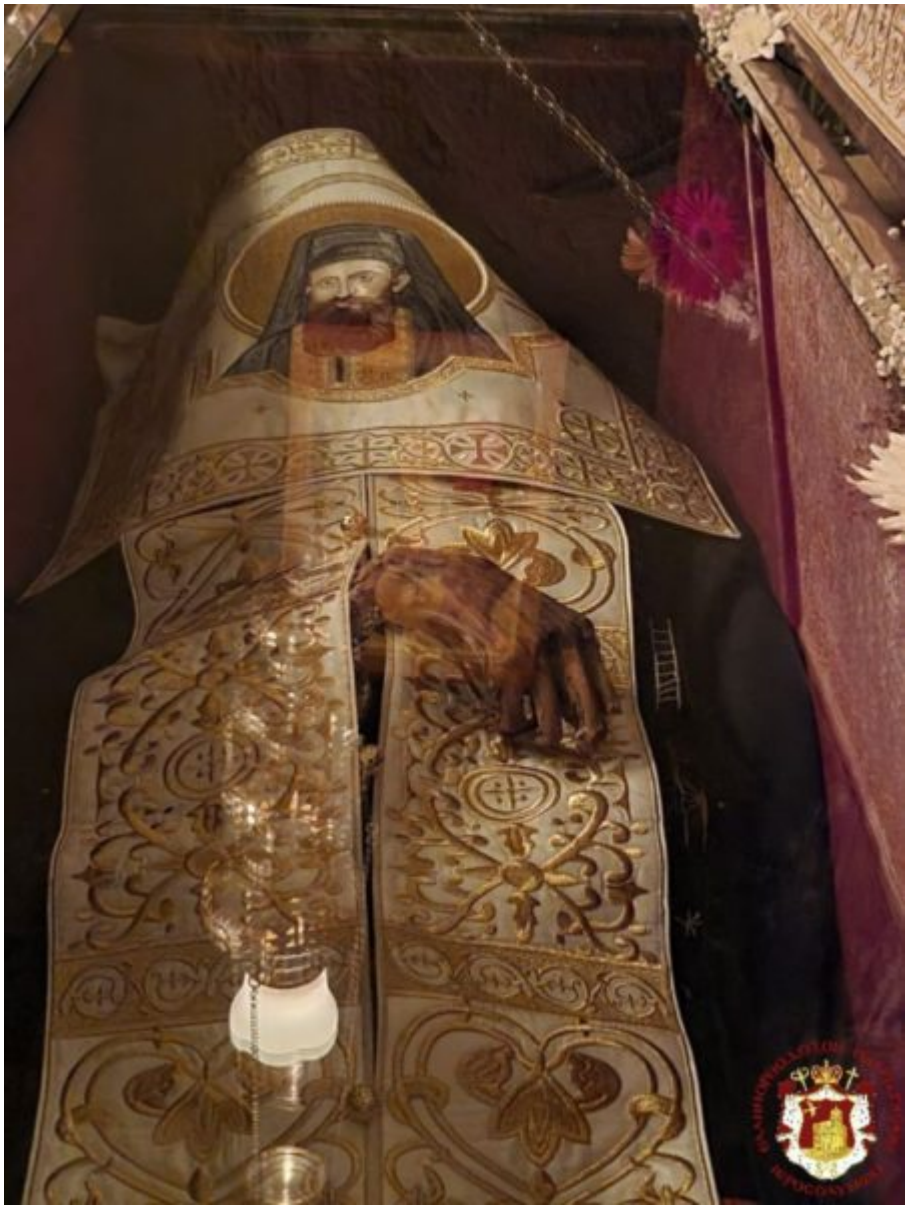

Διαβάστε ακόμα:

Μεγαλοπρεπής η γιορτή του Αγίου Ιωάννη του Χοζεβίτη στο Βουκουρέστι

Άμφια και λείψανα του Αγίου Ιωάννη του Χοζεβίτη προς προσκύνηση ενόψει εορτής